

جوانان کمونیست ۶۶

نشریه سازمان جوانان کمونیست

www.jawanan.org

سردبیر: مصطفی صابر

۲۹ نوامبر ۲۰۰۲

۸ آذر ۱۳۸۱

جمعه ها منتشر میشود

اساس سوسیالیسم

انسان است.

سوسیالیسم

جنبش بازگرداندن

اختیار به انسان

است.

منصور حکمت

حمایت دانشجویان آلمان از اعتراضات دانشجویی در ایران

اعتراض دانشجویان ادامه دارد

طبق منابع خبری سازمان جوانان از ایران، روز ۴ آذر در مشهد تظاهراتهای مختلفی از جانب دانشجویان برپا گشت. در موسسه آموزش عالی صادق، دانشجویان در ادامه اعتراضات ده روزه خود، طی تظاهراتی در محل این موسسه، با سردادن شعارهایی علیه رژیم اسلامی خشم و نفرت خود را از این رژیم اعلام داشتند. در ادامه این تظاهرات "انصار حزبالله" و چماقداران رژیم به دانشجویان حمله کرده و عدزبازی را ضرب و شتم میکنند. عدزبازی از دانشجویان دستگیر و سه نفر از آنان ناپدید شده‌اند. با گسترش اعتراضات دانشجویان در این موسسه، ریاست دانشگاه در ارتباط با نیروهای امنیتی، ترتیب آزادی جمعی از دانشجویان دستگیر شده را میدهد. چماق به دستان رژیم همراه با نیروهای امنیتی رژیم در اطراف دانشگاه پرسیه میزنند و مانع ارتباط مردم با دانشجویان میشوند. صفحه ۴

اروپایی، نظیر کمیسیون حقوق بشر، عفو بین الملل، پارلمان اروپا، ارسال شده است. در این قطعنامه آمده است: ۱. ما موج اخیر اعدام ها در ایران توسط دولت اسلامی را محکوم کرده و همبستگی خودمان را با اعتراضات دانشجویان اعلام می داریم. ۲. ما خواهان آزادی همه زندانیان سیاسی، تضمین حق آزادی بیان و تشکل هستیم. ۳. ما از دولت آلمان و مسئولین اتحادیه اروپا و کمیسیون های مربوطه می خواهیم که به دولت ایران فشار بیاورند تا نقض حقوق بشر در ایران را خاتمه بدهد. سازمان جوانان کمونیست، دانشجویان را به ادامه و گسترش اعتراضات خود فرامیخواند. ما همچنان همه سازمانهای دانشجویی را در سطح جهان به حمایت از خواستههای دانشجویان ایران فرامیخوانیم.

اعدام آعاجری را شدیداً محکوم میکنیم. ما همبستگی خود را با همکاران دانشجویان در ایران که وسیعاً به میدان آمده‌اند و اعتصاب و تظاهرات میکنند، اعلام میداریم و اطمینان داریم که چماقداران رژیم موفق نخواهند شد آنها را از میدان بدر کنند. همچنین در پی تماس و نشست محمد شکوهی کادر حزب کمونیست کارگری ایران، پارلمان دانشجویی اقتصاد و سیاست هامبورگ در نشست ۲۱ نوامبر خود طی قطعنامه ای به اعدام در ایران اعتراض کرده است. این قطعنامه برای تصویب به پارلمانهای آزاد دانشگاههای آلمان که نزدیک به ۶۰ دانشگاه را در بر می گیرد، ارسال شده و از آنها خواسته شده در حمایت از این خواستها و محکومیت رژیم اسلامی اقدام نمایند. همزمان این قطعنامه به دولت آلمان، کمیسیون های مختلف اتحادیه

بدنبال پیام بهرام مدرسی به سازمانهای دانشجویی و در پی تماسهای نهم احمدزاده، عضو کمیته مرکزی سازمان جوانان کمونیست، پارلمان دانشجویان دانشگاه شهر اسن در آلمان طی نامهای رسمی حمایت خود را از اعتراضات دانشجویان در ایران اعلام داشت. در بخشهایی از این پیام آمده است: "مبارزات اوج یابنده مردم در ایران و موج اعدامهای روزانه رژیم اسلامی، در اروپا با سکوت کامل دولتها مواجه میشود. مبارزات آزادیخواهانه دانشجویان تنها علیه حکم اعدام یکنفر نبوده، بلکه خواهان آزادی بی‌قید و شرط سیاسی مردم میباشد. ما عمیقاً بر این عقیده‌ایم که روزی مردم در ایران دیگر مجبور به تحمل چنین رژیم ضد بشری نخواهند بود. ما اعتراضات اخیر دانشجویان در ایران را بعنوان نشانه‌ای از این اعتراض میبینیم و حکم

بهرام مدرسی: در پاسخ به تحکیم وحدت نه، متشکریم!

یک هفته پس از فروکش اعتراضات دانشجویی، دفتر تحکیم وحدت انجمنهای اسلامی دانشگاهها در بیانیه ای از دانشجویان غیر اسلامی و غیروابسته به انجمنهای اسلامی خواسته اند که محدودیتهای آنها را در نظر بگیرند تا همه گرایشات با هم به تداوم و نهادینه شدن حرکت های اعتراضی از این دست کمک کنند. در پاسخ به اینها باید گفت اگر صفحه ۴

بیانیه اعلام موجودیت سازمان آزادی زن

صفحه ۳

نامه های شما

صفحه ۴

در گرامیداشت سالگرد حزب

از ۱۸ تیر تا ۱۸ آبان

مصطفی صابر

۱۸ تیر را میتوان سرآغاز عروج جریان رادیکال و چپ در اعتراض دانشجویان قلمداد کرد. از همان وقت معلوم شد که دوم خرداد و شاخه دانشجویی آن (وارشان انقلاب فرهنگی" امثال سروش و حجازیانها) قدرت مهار این اعتراض را ندارد. بعد از ۱۸ تیر، تحکیم وحدت دچار بحران و انشقاق شد. بهرچه تحکیم وحدت عمو زاده های آن یعنی جریانات ملی و مذهبی اپوزیسیون و نیمه اپوزیسیون (نظیر نهضت آزادی، شاخه های دیگر جبهه ملی و غیره) نیز سرعت دریافتند که تلاشهای آنها برای پر کردن خلاء شکست تحکیم وحدت به جایی نرسید. هشدارها و ناله و شیونهای مکرر و روزانه اینها مبنی بر "رشد لائیک ها" در دانشگاهها، در یکی دو سال گذشته، حاکی از این بود که علی رغم اختناق و سرکوب جمهوری اسلامی، چپ و رادیکالیسم همچنان ریشه می دواند. این در واقع یک روند عمومی و اجتماعی بود، نه ویژه دانشگاه. همراه با شکست دوم خرداد و به چپ چرخیدن جامعه (نمونه برجسته آن اعتراضات معلمان) و بالا گرفتن نفوذ و محبوبیت جریانات سرنگونی طلب اپوزیسیون (نظیر حزب کمونیست کارگری) در جامعه، دانشگاه هم بیش از صفحه ۳

جایگاه سازمان جوانان

کمونیست در جنبش ما

کمونیسم کارگری جنبشی با ابعاد گوناگون

مصاحبه با کوروش مدرسی

(رئیس دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری)

شرکت کنند. (حتی الامکان کوشش خواهم کرد برخی سوالات آنها را طی این گفتگو مطرح کنم.) ضمن تشکر از شما، برای شروع لطف کنید که یک تصویر عمومی و فشرده از این بحث با بدهید، تا بعد به عرصه ها و جنبه های مختلف بپردازیم. چهارچوبه و فضای بحث چه بود؟ ارزیابی از کار سازمان، تاکیدات بر جهت گیری های سازمان، در خطوط کلی اش چه بود؟ کوروش مدرسی: جلسهای که

مصطفی صابر: اخیراً رهبری حزب کمونیست کارگری ایران، نشست با بهرام مدرسی دبیر سازمان جوانان کمونیست داشته است که در آن مفضلاً به عرصه های فعالیت سازمان، جهت گیری های آن، نحوه سازمانیابی در داخل کشور و نکات و جزئیات دیگر پرداخته اید. جوانان کمونیست میکوشد تا در گفتگو با شما این بحث ها را به خوانندگان خود ارائه دهد و همینجا هم از خوانندگان میخواهم که فعالانه در این بحث ها

آزادی، برابری حکومت کارگری!

جایگاه سازمان جوانان

از صفحه ۸

وجود کنند و در مبارزات جاری محلی با این عنوان شرکت کنند، اعلامیه بدهند، فراخوان صادر کنند، عضو بگیرند و غیره. بحث پیرامون این مساله بسرعت به بحث در باره مکانیسم‌های دخالت اجتماعی کمونیست‌ها در اوضاع جاری و تفاوت‌های پایه‌ای سبک کار ما، بعنوان یک حزب سیاسی و اجتماعی که می‌خواهد توده‌ای بشود با احزاب و جریان‌های سنتی چه رادیکال کشید. این بحث در ادامه خود به نقش جوانان کمونیست در دوره سرنگونی جمهوری اسلامی، در شرایط مختلفی که می‌توانند بدنال سرنگونی رژیم پیش بیاید و همچنین در دوره ساختمان سوسیالیسم که دستور کار حزب کمونیست کارگری ایران بعد از قدرت گیری آنست رسید. بعد از آن به عرصه‌های اساسی فعالیت سازمان جوانان کمونیست برگشتیم و در این رابطه نسبتاً به تفصیل به دو عرصه، بنظر من حیاتی، پرداختیم: یکی دانشگاه‌ها و دیگری محلات مسکونی. سرانجام بعد از این بحث‌ها دوباره به سوال اول برگشتیم و جواب ما، جواب کل جلسه، به آن سوال این بود که نه! نباید اینکار را کرد. در شرایط کنونی تغییر شکل سازمانی فعلی سازمان جوانان بلحاظ سبک کاری درست نیست، از نظر سیاسی غلط است و بلحاظ امنیتی می‌تواند عواقب وخیمی داشته باشد. در نتیجه بحث از یک سوال مشخص شروع شد و به سطوح بسیار عمیق تر سیاسی و تاکتیکی و حتی استراتژیک کشید و بعد دوباره به سطح مشخص تر چه باید کرد برگشت. در جواب به سوال شما، من پای مسائل و نکاتی را به میان کشیدم که ممکن است برای خواننده جوانان کمونیست نا آشنا باشند، مثل حزب سیاسی، حزب اجتماعی، حزب توده‌ای، سبک و روش کار جریان‌های چپ سنتی، و غیره و غیره. هر جا لازم دیدید خوشحال میشوم که توضیحات بیشتری بدهم. بخصوص اگر همانطور که دعوت کرده‌اید خوانندگان شما هم در بحث شرکت کنند. مصطفی صابر: بله حتما. نکات زیاد و مهمی طرح شده که فکر میکنم برای همه ما جالب است که بشنوم. اما یک نکته، گرچه شما به بخشی از سوال من، یعنی ارزیابی از کار سازمان جوانان، مستقیماً پاسخ ندادید، بنظر میرسد که نفس طرح سوال در باره تغییر شکل سازمانی، سوالی است که رشد و گسترش فعالیت‌های سازمان جوانان در داخل پیش کشیده است. کوروش مدرسی: جلسه به ارزیابی از پیشرفت کار سازمان جوانان

جوانان کمونیست

بگویم در جلسه مورد بحث ما بیشتر از اینکه به بند بند این وظایف و یا سازمان کارپردازیم به فلسفه کارمان پرداختیم البته در مورد اشکال سازمانی هم بحث کردیم. بهر صورت، بلحاظ سازمانی، سازمان جوانان کمونیست دارای یک شکل تشکیلاتی منفصل است. به این معنی که ما در داخل کشور یک سازمان هرمی که کمیته‌ها واحدهای مختلف را زیر پوشش خود قرار میدهد نداریم. همه مرتباً سازمان جوانان کمونیست مستقیماً به مرکز این سازمان که فعلاً در خارج کشور است متصل هستند. دلیل این کار صرفاً امنیتی است. به این معنی که در شرایط کنونی ضربه یا فشار پلیس از یک جمع تحت هیچ شرایطی نمیتواند به جمع دیگری منتقل شود. ارتباط فعالین با هم بر متن ارتباط طبیعی و عادی زندگی روز مره اتفاق می افتد و هیچ معنی تشکیلات ندارد. رابطه بر اساس دوستی‌ها و آشنائی‌های عادی در محیط طبیعی مبارزه است. شکل منفصل مشکلات خود را دارد و در مقطعی از پیشرفت کار حتماً باید به شکل متعارف تر هرمی گذر کنیم. این مقطع را تنها تناسب قوای با رژیم تعیین میکند. اما صرف نظر از شکل سازمانی، که بر اساس ملاحظات امنیتی تعیین شده است، سیاست عملی سازمان جوانان مضمونی تر است. سیاست حول چهار محور فرموله شده است. با سازمان جوانان کمونیست تماس بگیرید، جوانان کمونیست را پخش کنید، روابط خود را گسترش دهید و در کشمکش‌های اجتماعی و سیاسی جامعه فعالانه شرکت کنید. این چهار محور در مصاحبه‌ای که به آن اشاره کردم به تفصیل مورد بحث قرار گرفته است.

مصطفی صابر: ما کوشش خواهیم کرد که مصاحبه‌های فوق را تماماً مجدداً چاپ کنیم و تفصیل آن چهار محوری را که اشاره کردید، از زبان خودتان بیان کنیم. (در ضمن خوانندگانی که به اینترنت دسترسی دارند میتوانند نوشته‌های فوق را در سایت هفتگی ملاحظه کنند). منم مایلم اینجا به بحث‌های جلسه اخیر و بقول شما "فلسفه کارمان" بپردازیم. یکی از سوالات پایه‌ای که در همین رابطه مطرح میشود اینست: چرا "سازمان جوانان کمونیست"؟ این البته سوال خیلی هاست. بخصوص فرق آن با خود حزب چیست؟ برای اینکه نمونه مشخصی بدست داده باشم، مثلاً "هنگامه" خواننده عزیز ما از تهران اینطور نوشته است: "مدت یکسال است که شما را دنبال میکنم. موضوعاتی را که مطرح میکنید همانهایی است که من سالهاست (به آنها) فکر میکنم و آرزوی من است. اما سوال من

اینست که هنوز نفهمیدم چرا جوانان؟ مگر حزب شما (حزب کمونیست کارگری) به تنهایی قادر به رهبری نیست؟ کوروش مدرسی: سوال خیلی پایه‌ای است. بجای جواب خلاصه و تلگرافی ترجیح میدهم مقدمه نسبتاً طولانی‌تری را توضیح بدهم این مقدمه کمک میکند که هم بحث سیاسی روشنتر مطرح شود و هم بحث‌های بعدی ساده تر بشود. ببینید بحث فقط رهبری یک اعتراض سیاسی و یا سرنگونی یک رژیم نیست. که البته برای همین هم باید جوانان را به میدان کشید و بعداً به آن میپردازم. مساله و سبقت است. بحث بر سر جدال افق‌های اجتماعی، بحث بر سازمان دادن یک جنبش اجتماعی وسیع و توده‌ای برای متحقق کردن افق یا جریان اجتماعی - فکری کمونیسم کارگری است. این کار تنها از حزب کمونیست کارگری ساخته نیست. حزب کمونیست کارگری یک حزب سیاسی است که باید مساله قدرت سیاسی را حل و فصل کند و قدرت را بگیرد. اما در کنار این و علاوه بر این عرصه‌ها و زمینهای شدت متنوع و مختلفی وجود دارد که حزب نمیتواند بپوشاند و هرکدام جواب خاص خود را طلب میکنند. بعضی از این عرصه‌ها سیاسی هستند و باید پاسخ سازمانی بگیرند، مثل ابعادی از سازمان یابی جوانان و بعضی دیگر فکری یا فرهنگی هستند که منطق کاملاً متفاوتی دارند و مستقیماً در قالب حزب و سازمان سیاسی نیگنجند و بالاخره بعضی از این عرصه‌های اجتماعی مستقیماً به دولت و سازمان دولتی متکی هستند، مثل حکومت و اداره جامعه که در آنجا علاوه بر حزب، سازمان جوانان کمونیست، انواع تشکلهای کانونهای فکری، هنری و غیره پای شوراها و ارگانهای حاکمیت مردم به میان می‌آیند. می‌خواهم بگویم ابتدا باید تصویری عمومی تر و بزرگ تر از آنچه که می‌خواهیم انجام بدهیم داشته باشیم تا بعد جای هر کدام از اجزای این تصویر و نقش‌شان در دوره کنونی یا در مبارزه سیاسی را بهتر تشخیص بدهیم. یک واقعیت را باید مبنا قرار داد. این واقعیت نقطه شروع برنامه یک دنیای بهتر هم هست کمونیسم کارگری قبل از هرچیز به امید و اعتقاد انسانهای بیشمار و نسلهای پی در پی به اینکه یک آینده بهتر، یک جهان بهتر، بدست خود انسان، ضروری و میسر است، تعلق دارد. اما این وجه اشتراک همه سنتها یا گرایشهای اجتماعی و توده‌ای است. سنت‌های اجتماعی در واقع تصویری از یک دنیای بهتر برای انسان را بدست میدهند. اما تحزب همه این تصویر نیست. حزب و سیاست در

بسیاری از این سنتها به یک رکن تبدیل میشود زیرا برای ایجاد هر تغییر پایداری در جامعه شما در مقابل دولت، که نماینده و نگهدارنده وضع موجود است قرار میگیرید. مثال ساده آن ایران است که حتی برای آزادی بیان، که تنها یک جزء از دنیای بهتر است در مقابل دولت و قدرت دولتی قرار میگیرید. اگر بخواهیم این آزادی تضمین شده باشد و اگر نخواهیم که هر روز صبح مجدداً از نو برای این حق مبارزه کنیم. باید این به قانون جاری جامعه تبدیل شود این یعنی جمهوری اسلامی برود. در کشورهای دیگر هم مساله بهمین شکل است. اگر معتقد باشید که استثمار و بردگی مزدی حق انسان نیست. اگر معتقد باشید که برابری در برخورداری از نعمات زندگی حق هر انسانی است، و اگر بخواهید این را به قانون جامعه تبدیل کنید بهمان محکمی شرایط ایران به سینه دولت برمیخورید. در نتیجه حرکت سیاسی و تحزب یک رکن هر سنت اجتماعی جدی است. اما همه این سنت‌های سنت‌های اجتماعی، آرمانها و افق‌های اجتماعی، برای پیروزی خود احتیاج به آن دارند که تصویری وسیعتر بدست بدهند. تصویری به وسعت اندیشه انسان دوره خود و به وسعت مسائلی که در مقابل جامعه قرار گرفته است. یک جنبش اجتماعی تنها در رابطه با جواب دادن به کل این مسائل میتواند شکل بگیرد. در نتیجه این سنت و این گرایش تنها در باره دولت و نحوه حکومت بلکه در مورد انسان، در مورد حق انسان، در مورد رابطه انسان با جامعه، در باره زن، در باره حقوق فردی انسان، در باره هنر، در باره فرهنگ، در باره همه و همه چیز یک تصویر را ارائه میدهد. اگر از مثال ایران بخواهم سیاسی، جریانی که امروز در حکومت است را در نظر بگیرید. در باره همه اینهایی که گفتم و در باره خیلی بیشتر اینها نظر دارد. کمونیسم کارگری هم یک جنبش اجتماعی و یک سنت اجتماعی است. کمونیسم کارگری تنها در باره چگونگی سرنگونی جمهوری اسلامی و یا درست کردن حکومت مردم نیست. در باره اینها هست اما بیشتر و مهمتر درباره دنیای آینده، دنیایی که بقول منصور حکمت اختیار را به انسان برمیگرداند است. دنیایی که در آن انسان، آزادی و رفاه و خوشبختی‌اش مبنای همه ارزشها است. در نتیجه کمونیسم کارگری بعنوان یک سنت اجتماعی در باره همه مسائل اجتماعی است که در مقابل بشر قرار گرفته است و در همه این عرصه‌ها با سنت حاکم روبرو است. این از سیاست تا فلسفه، از و

از صفحه ۶

سیاست تا فلسفه، از هنر تا ابعاد بلند پروازی اندیشه انسانی را در بر میگیرد. اگر کمونیسم کارگری بخواهد در تحقق دنیای بهتر پیروزی شود باید در همه این عرصهها حاضر باشد و حریفان خود را شکست دهد. سیاست یک جزء قضیه است، یک جزء مهم آنست اما همه قضیه نیست. بخش مهمی از این کشمکش به بعد از سرنگونی جمهوری اسلامی و حتی بعد از پیروزی حزب کمونیست کارگری کشیده میشود. بخش مهمی از این کشمکش فکری و فرهنگی است که تنها به ضرب قدرت حل و فصل نمیشود. مثل ریشه کن کردن مذهب. باید صفوف مان را برای این رودرویی آماده کنیم.

با این مقدمه نسبتاً طولانی به این میرسم که ما با چنین کشمکش پیچیده‌ای روبرو هستیم. این مبارزه شروع شده و در ابعاد و اشکال مختلف ادامه خواهد یافت. ما احتیاج به این داریم که صفمان را برای این مبارزه متشکل کنیم. کمونیسم کارگری جمع توطئه‌گران علیه حکومت نیست. قطعاً نیروی سرنگون کردن حکومت است اما یک جنبش وسیعتر است. وقتی با این فرض به جامعه نگاه میکنید متوجه یک واقعیت دیگر میشوید. جوانان جامعه تنها نیروی فعال مهمی در جامعه هستند، که در مورد ایران باتوجه به شرایط وزنه بسیار بیشتری گرفته است، بلکه فردای این جامعه را میسازند. افکار و ایده‌ها درست در این دوره به چالش طلبیده میشوند و شکل گرفته میشوند. جوانان تنها نیروی سیاسی فعالی در جامعه هستند بلکه همچنین عرصه فکری فعالی هستند که هر نیروی سیاسی و هر جریان اجتماعی باید متوجه آن بشود. حزب کمونیست کارگری چتر عمومی فعالیت سیاسی

است. اما جوانان جنبش‌های فکری، فرهنگی و سیاسی را در ابعاد دیگری تجربه میکنند که محتاج تمرکز حواس بیشتر و تخصیص انرژی بیشتر و درگیر شدن با محیط فکری، فرهنگی و سیاسی ویژه آنها است. خیلی ساده مخلوط کردن جوانان با بخش‌های دیگر جامعه در یک سازمان واحد به تنهایی کار ساز نیست. جوانان فعل و انفعال و محیط‌های خود را دارند. باید به این محیط‌ها معطوف شد. یکی مثلاً دانشگاه است و دیگری محلات مسکونی. در هر دو این محیط‌ها سازمان اجتماعی و بهم تنیده شدن جوانان جدا از بقیه است. در دانشگاه که معلوم است. اما در محله هم که نگاه کنید، پجیهای محل یک رکن اساسی فضای محل و آنچه در محل میگردد هستند. و خیلی ساده حزب کمونیست کارگری باید اینها را دریابد. بشکل سازمانی هم دریابد. جواب آن برای ما سازمان جوانان کمونیست بوده است.

ادامه دارد

بنیانه اعلام موجودیت سازمان آزادی زن به سازمان آزادی زن پیوندید!

آزادی زن معیار آزادی جامعه است. نه تنها در ایران که زن ستیزی بشکلی توحش آمیز حکم میراند، در پیشرفته ترین جوامع امروز بشر نیز، کارهای زیاد و عاجلی برای امحاء کامل نابرابری بین زن و مرد پیش روی ماست. "سازمان آزادی زن" مقدمات خود را جزئی از یک مبارزه عظیم، تاریخی و جهانی برای رهایی زن میداند.

در ایران، ما با یک ارتجاع اسلامی، سرکوبگر و قرون وسطایی علیه زنان روبرو هستیم. نظام حاکم در ایران یک آپارتاید جنسی تمام عیار است. حجاب اجباری، جداسازی همه جانبه زن و مرد در تمامی ابعاد اجتماع، و تبدیل زنان به شهروندان بی حقوق و درجه دوم قانون رسمی کشور است؛ زن ستیزی خصلت اصلی و هویتی نظام حاکم و تحقیر، سرکوب و بیحقوقی روزمره سهم زنان از زندگی است. بکارگیری سنن قرون وسطایی از قبیل سنگسار نشانگر عمق خشونت لخت و عریانی است که در این نظام علیه زنان اعمال میشود. حاکمیت نظام مردسالار و عقب مانده پدیده ای خاص دو دهه اخیر نیست. جامعه ایران از یک مردسالاری و زن ستیزی مزمن در عذاب است. تاریخ ایران شاهد تلاشهای زنان و جریانات آزادیخواه برای خلاصی از این وضعیت حقارت آور بوده است. تلاشهای زنان آزادیخواه برای تغییر این وضعیت در ابتدای قدرت گیری جمهوری اسلامی با سرکوبی خشن روبرو شد. جمهوری اسلامی در همان اولین روزهای حیاتش با اعتراض

آزادی زن روبرو گردید و علیرغم همه سرکوبها، مبارزه زنان ایران برای خلاصی از زندانی که در آن به اسارت درآمده اند، و علیه بیحقوقی و تحقیر لحظه ای متوقف نشده است. حضور یک جنبش وسیع رهایی زن یک واقعیت انکار ناپذیر جامعه ایران است. این جنبش باید با تمام قوا به جلو رانده شود، به برنامه و پلانترمی روشن مجهز شود، نیرویش را متمرکز کند و با دستیابی به رهایی نه تنها جامعه ایران را از شر مردسالاری و زن ستیزی خلاص کند، بلکه در تغییر وضعیت زنان در منطقه و در کشورهای اسلام زده نیز نقش و تاثیر مهمی داشته باشد. "سازمان آزادی زن" با این هدف ایجاد میشود.

هدف ما آزادی بی قید و شرط زن و برابری کامل زن و مرد در ایران است. باین منظور سازمان آزادی زن برای دستیابی به خواستههای زیر مبارزه میکند:

- ۱- برابری کامل حقوق زن و مرد؛ لغو قوانین تبعیض آمیز، ویژه ها (به لطف حضور برادرانشان در نیرو انتظامی و بسیج و انصار الله) جز آئی تند نروید، "تظاهرات نکنید"، "بیرون نروید" و نظایر اینها، چیزی دیگری برای عرضه نداشتند. میلیون که نیمه دوم شعار "دور بر مصدق، سلام بر خاتمی شان" را درز گرفته بودند، چندان بیشتر از عموزاده های در قدرتشان اقبال نداشتند. شاید تنها دست مایه جلی اینها سرود "آی مرز پر گهر" بود که در مواردی مطرح شد و برخی احتمالاً بدون توجه به محتوای فاشیستی و ضد انسانی این سرود آنرا تکرار کردند. آشکار

که انساندوستی و اومانیسیم ما، جریان کمونیسم کارگری، تو را چنین تحت تاثیر قرار داده است. سوسیالیسم همانطور که منصور حکمت عزیز گفت، جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است. حتماً برای مطالعه بیشتر آثار او به سایت منصور حکمت رجوع کن و باز هم برابرم بنویس.

- ۲- لغو حجاب اجباری و آزادی پوشش؛
- ۳- لغو کامل جدا سازیها؛
- ۴- برخورداری از امکانات مساوی در آموزش، اشتغال، ورزش و امور فرهنگی؛
- ۵- جدایی مذهب از دولت و آموزش و پرورش.

مبارزه بی امان با تمامی تلقیاتی و ارزشهای مردسالارانه و زن ستیزانه

دوست عزیز هنگامه از تهران، نامعات به دستم رسید. بسیار خوشحالم

نیز از جمله وظایف مهم و فوری ماست. ما میکوشیم ظرف متحد کردن وسیع ترین توده های زن و مرد ایران برای تحقق اقدامات فوق و ابزار سازماندهی و رهبری جنبش پر قدرت رهایی زن در ایران باشیم. زنان، دختران، مبارزین آزادی زن، سازمانها و تشکل های مدافع حقوق زن در ایران، "به سازمان آزادی زن" پیوندید تا با هم علیه بیحقوقی زنان، علیه مردسالاری لجام گسیخته و برای رهایی زنان مبارزه کنیم.

آذر ماجدی

۲۹ آبان ۱۳۸۱ (۲۰ نوامبر ۲۰۰۲)

از صفحه ۸

۱۸ تیر تا ۱۸ آبان

بیش به چه میچرخید. عبارت دیگر ۱۸ تیری که ظاهراً در همان ۲۴ تیر ۷۸ در خیابان تمام شده بود، در عمق ادامه یافت و رشد کرد. اعتراضات پس از ۱۸ آبان ۸۱ در واقع اولین صحنه بروز این توازن قوای جدید و تغییرات بطنی و تدریجی در دانشگاه و اعتراضات دانشجویی بود.

طبعاً در اعتراضات ۱۸ آبان تحکیم وحدتی ها و عموزاده های ملی مذهبی آنها کوشیدند میداننداری کنند. تحکیم وحدتی ها (به لطف حضور برادرانشان در نیرو انتظامی و بسیج و انصار الله) جز آئی تند نروید، "تظاهرات نکنید"، "بیرون نروید" و نظایر اینها، چیزی دیگری برای عرضه نداشتند. میلیون که نیمه دوم شعار "دور بر مصدق، سلام بر خاتمی شان" را درز گرفته بودند، چندان بیشتر از عموزاده های در قدرتشان اقبال نداشتند. شاید تنها دست مایه جلی اینها سرود "آی مرز پر گهر" بود که در مواردی مطرح شد و برخی احتمالاً بدون توجه به محتوای فاشیستی و ضد انسانی این سرود آنرا تکرار کردند. آشکار

از دانشگاه تهران و سولانتان را دریافت کردیم. در شماره‌های آینده نشریه به این سوالات خواهیم پرداخت. ممنون و با انتظار گزارشات بیشتر.

- دوست عزیز فریاد از تهران دو نامه شما به دستم رسید. توزیع وسیع نشریه جوانان کمونیست را حتماً در دستور کارتان قرار دهید. به دوستانتان حتماً توصیه کنید که آنها هم نشریه را وسیعاً پخش کنند. باید محیط‌های دانشگاه را مملو از ادبیات کمونیسم کارگری کرد و توزیع نشریه جوانان کمونیست اولین قدم برای این امر مهم است. باز هم برابرم بنویسید.

- شایر خوشبیم، مقاله شما به دستمان رسید. یکبار دیگر خیلی ممنون. شایر در گرامیداشت سالگرد تاسیس حزب کمونیست کارگری نوشته اند: □بیباید که برای همیشه و برای یک بار دنیای کمونیستی بسازیم تا آیندگان مفهوم زندگی کمونیستی ما را بهتر از دنیای سرمایه داری امروز درک کنند. تنها کمونیسم و راه کمونیستی است که آزادی بشر را به ارمغان می آورد."

بیر جلید تشکیلات خراج

با تشکر از زحمات رفیق نمبیز احمدزاده که طی یکسال گذشته مسئولیت فعالیتهای سازمان جوانان کمونیست در خارج کشور را عهده‌دار بود، از این پس رفیق مریم طاهری عضو کمیته مرکزی سازمان جوانان کمونیست، مسئولیت کل فونکسیونها و فعالیتهای ما در خارج کشور را عهده دار خواهد شد.

با آرزوی موفقیت برای مریم عزیز،

بهرام مدرسی

دیر کمیته مرکزی سازمان جوانان کمونیست
۲۳ نوامبر ۲۰۰۲

ترین نقطه اتکاء کل گرایش راست (از تحکیم وحدتی ها تا ملیون و هوداران سلطنت) شعار رفراوند بود. اما حقیقتاً خصلت نمای اعتراضات اخیر دانشجویی هیچکدام از اینها نبود. شعارهای خصلت نمای اعتراضات اخیر، نظیر "آزادی زندانیان سیاسی"، "آزادی بیان"، "آزادی اندیشه با ریش و پشم نمی شه"، "رهبر برو گمشو"، "جمهوری اسلامی، سرنگون، سرنگون" و غیره، بروشنی شعارهای چپ جامعه بود.

اعتراضات اخیر فضای جدیدی ایجاد کرد و برای رژیم دشوار است که اوضاع را به قبل از ۱۸ آبان برگرداند. در این فضای جدید و در شرایط بحران حاد و همه جانبه جمهوری اسلامی، اعتراضات دانشجویی ادامه خواهد داشت. گرایش چپ و رادیکال به سوی روشنی بیشتر پرچم و شعارهای خود، منسجم کردن صفوف خود، سازمانیابی در سطوح مختلف و بهم زدن بیش از پیش توازن قوا به زیان جمهوری اسلامی گام برخواهد داشت. این یعنی آنکه سیر روی آوری به کمونیسم سرعت خواهد گرفت. دوره روی آوری گسترده دانشجویان به کمونیسم کارگری و رشد وسیع سازمان جوانان کمونیست است.

- مسعود حمیدی از ترکیه، مقاله شما به دستمان رسید. مسعود سالگرد حزب را تبریک گفته و از همه جوانان خواسته است که به حزب کمونیست کارگری بپیوندند.

- دوست عزیز نرسی از تهران، در رابطه با توضیح مفاهیم مارکسیستی من با ضرورت آن کاملاً موافق هستم. مشکل اما این است که امروزه در مکاتب ظاهراً "مارکسیستی" آنچه که در توضیح مارکسیسم گفته و نوشته میشوند، اساساً تبیینی غیر مارکسیستی و بورژوازی از این موضوع است. این به استفاده مارکسیسم طی سالیان از طرف جنبش‌های غیر کارگری برمیگردد. در این رابطه منصور حکمت در نوشته خود بنام "تفاوتهای ما" توضیح داده است. یک وجه کار ما معرفی آثار و عقاید منصور حکمت بوده و قصد داریم بیش از این انجام دهیم. از جمله در "بازخوانی منصور حکمت" که ثریا شهابی آنرا بعهده گرفته است. مارکسیسم واقعی را باید در آثار منصور حکمت دنبال کرد. از گزارشات بسیار متشکریم.

در گرامیدشت یازدهمین سالگرد حزب کمونیست کارگری ایران از تشکیل حزب تا سازمان جوانان آن!

در جوانان کمونیست هفته گذشته (شماره ۶۵)، طی مصاحبه کوتاهی با حمید تقوایی دبیر کمیته مرکزی حزب، گوشه هایی از تاریخ حزب، انتظارات و اهمیت آن بازگو شد. هر کمونیست، هر انقلابی و هر آزادیخواهی که با تاریخ شکل گیری حزب کمونیست کارگری ایران، آشنا شود بی تردید زمانی، در مقطعی و در جغرافیایی، جای فعالیت آزادیخواهانه و انسان دوستانه خود را در این تاریخ باز خواهد یافت. این تاریخ شکل گیری و پیشروی نسلی از کمونیستها، انقلابیون و آزادیخواهان ایران، تاریخ جنبشی زنده و مصمم برای ساختن «یک دنیای بهتر» است. بی تردید این دستاورد راه پیشروی جنبش های اجتماعی مترقی در سطح جهان را باز خواهد کرد. تشکیل سازمان جوانان کمونیست و نشریه آن، از جوان ترین محصولات این تاریخ و این جنبش است.

با «جوانان کمونیست» آرزو میکنیم که روزی برسد که بشر آزاد شده، نیازی به هیچ حزب و سازمان و نهادی برای احقاق حقوق انسانی اش نداشته باشد. روزی که هزاران هزار سازمان و نهاد دیگر برای شکل دادن به راههای متنوع رشد و شکوفایی بیشتر استعداد های انسان، بوجود آید. به امید روزی که انسان در جامعه کمونیستی «از هر کس به اندازه توانش و به هر کس به اندازه نیازش» را تجربه کند. بشر سزاور چنین جامعه ای است.

زنده باد یاد منصور حکمت مهمترین عنصر شکل گیری این تاریخ! گرامی باد یازدهمین سالگرد تشکیل حزب کمونیست کارگری ایران!

ثریا شهابی
از طرف «جوانان کمونیست»
۲۷ نوامبر ۲۰۰۲

طول موج جدید رادیو انترناسیونال

به اطلاع میرسانیم که برنامه های رادیو انترناسیونال، از روز ۴ آبان برابر با ۲۷ اکتبر، روی طول موج زمستانی ۴۱ متر برابر با ۷۴۹۰ کیلو هرتز پخش میشود. همینطور ساعت پخش رادیو، مجدداً ساعت ۹ شب به وقت تهران خواهد بود.

از صفحه ۸ اعتراض ادامه دارد

در دانشگاه فردوسی نیز تظاهرات دانشجویان منجر به درگیری آنها با ماموران رژیم و لباس شخصی ها گشت.

سازمان جوانان کمونیست، دانشجویان را به ادامه و گسترش اعتراضات فرا میخواند و از مردم میخواهد که به این اعتراضات بپیوندند و از دانشجویان حمایت کنند. ما همچنین از همه مردم میخواهیم که اخبار اعتراضات و اعتصابات را برای ما ارسال کنند.

تلفنهای تماس با دبیران سازمان جوانان کمونیست:

0045-51802610
0044 776 110 66 83
00491711547661
0046 70 48 68 647
001 416 69 80 358
0049 172 2957603
0049 174 944 02 01
www.jawanan.org
www.m-hekmat.com
www.rowzane.com
www.hambastegi.org
www.medusa2000.com
www.childrenfirstinternational.org

دانمارک: شیوا فرهنگد
انگلستان: سرور ملانکه
آلمان: امید چوری
سوئد: مریم طاهری
کانادا: مهدی شهابی
ترکیه: دبیر کمیته مرکزی بهرام مدرسی
از این سایت ها دیدن کنید:

اسلام سیاسی قرار دارید و رهبران تان خمینی ها و محتشمی ها و نبوی ها و کروی ها و حجاریان ها هستند. اسم اسلامی شما گواد تاریخ ظهور شما، ایدئولوژی شما، اردوگاه شما، آزادیخواهی! شما، و محدودیتهای! شما است. آینده شما را نیز ترسیم میکند!

ما دانشجویان کمونیست و آزادیخواه اعلام میکنیم که مطلقاً محدودیتهای شما را نداریم! از گسترش روز افزون اعتراضات رادیکال و آزادیخواهانه دانشجویان که مایه وحشت شما است، استقبال میکنیم. و در بیانیه مان خواهیم نوشت:

«اینک! آزادی بدون قید و شرط کلیه زندانیان سیاسی، آزادی بی قید و شرط بیان و عقیده، لغو مجازات اعدام، لغو آپارتاید جنسی، محکومیت سران رژیم اسلامی بخاطر نه تنها سرکوب آزادی بیان و عقیده، نه تنها اعدام بیش از صد هزار نفر از کمونیستها و مخالفین سیاسی و ترور صدها نفر در خارج ایران، نه تنها بخاطر زندانی کردن و شکنجه صدها هزار نفر از مردم و نه تنها بخاطر قتل های زنجیره ای، بلکه همچنین بخاطر زرن ستیزی، بخاطر آپارتاید جنسی، بخاطر تحمیل فقر و محرومیت غیرقابل وصف بر اکثریت عظیم جامعه، بخاطر تحمیل بیحقوقی مطلق کودکان، بخاطر تحمیل محرومیت و ممنوعیت خنده و شادی در جامعه، بخاطر تحمیل عقب مانده ترین سنن مذهبی بر جامعه، بخاطر به اعتیاد و فحشا کشاندن بیش از ده میلیون نفر از مردم، بخاطر دخالت در زندگی خصوصی مردم، بخاطر برپایی یک حکومت مذهبی و بخاطر ۲۴ سال جنایت هرروزه علیه بشریت به اصلی ترین خواستههای اکثریت قریب به اتفاق دانشجویان و مردم ستمدیده ایران تبدیل شده است».

در بیانیه تان همچنین مرقوم فرموده اید که بعنوان تنها نهاد مستقل! «مسئولانه تلاش میکنید

از صفحه ۸
نه، متشکریم!
محدودیتهای شما را کسی در نظر میگرفت که امروز شعار آزادی بدون قید و شرط کلیه زندانیان سیاسی و عقیدتی از قلم و زبان شما جاری نمیشد. شما که قصد دفاع از این مطالبه و آزادی بیان و عقیده را نداشتید. کل اعتراض شما به احکام صادره علیه یکی از دوستان شما یعنی آغاچری بود. پتانسیل رادیکال و قدرتمند دانشجویان و طرح صریح و کوبنده مطالبات آزادی بیان و عقیده و آزادی زندانیان سیاسی شما را مجبور کرد که تازه یک هفته پس از پایان این دور اعتراضات در بیانیه تان بنویسید: «اینک!! دفتر تحکیم وحدت آزادی بدون قید و شرط کلیه زندانیان سیاسی و عقیدتی را بعنوان اصلی ترین خواست جنبش دانشجویی اخیر اعلام میکنم».

محدودیت شما البته قابل درک است! شما بخشی از حکومت اسلامی هستید و باید هوای دوستانتان در حکومت را داشته باشید. باید مواظب تند شدن مطالبات تلنبار شده دانشجویان باشید، باید مراقب خشونت طلبان! و آزادیخواهان و کمونیستها باشید. اینکه بعد از دوده بی آبروی حکومت اسلامی و جریان دو خرداد، سیلی زمانه شما را وادار کرده است از بن بست استراتژی اصلاح از درون حکومت اسلامی حرف بزنید (چه رشادتی!) و از حکومت انتقاد آبی بکنید آنهم به این منظور که «آبروی نظام نرود»، ذره ای به شما حقانیت نمیدهد و ماهیت شما را عوض نمیکند. شما محصول پیروزی حکومت اسلامی بر مردم انقلاب کرده، محصول قلع و قمع و سرکوب خونین دانشجویان کمونیست و مخالفین سیاسی هستید، محصول انقلاب فرهنگی بنی صلر و سروش و تصفیه های خونین هستید، و هنوز هم در جبهه ارتجاع و حکومت اسلامی و

جوانان کمونیست

نشریه سازمان جوانان

حزب کمونیست کارگری ایران

مصطفی صابر mosaber@yahoo.com

Tel: 001- 416 434 15 45
Fax :001- 781 735 83 59
E-Mail : shahabi_99@yahoo.com
javanane-komunist@web.de
www.jawanan.org

Address: Jawanan
Postfach 62 05 15
10795 Berlin /
10795 Berlin /
Germany

به سازمان جوانان کمونیست بپیوندید!